

Scholer: Jeg skal begynde med at forudsige den Bemærkning, at Titelen er noget incorrect, idet Lovforslaget er benevnt „Om Næringsfattens Ophævelse i Kjøbstæderne“; da det kun er en Afgang til, at Næringsfattens kan ophøre, der er tilfattet givet Kjøbstæderne, burde det hedde „Om Afgang til Næringsfattens Ophævelse“. Min ærede Medforlagsstiller og jeg bleve imidlertid først opmærksomme herpaa, efterat vi havde indgivet Lovforslaget, og vi skulle til anden Behandling stille Forslaget til, at Titelen rettes. Hvad Sagen selv angaaer, da har jeg overbeviist mig om, at mangfoldige Næringsdrivende i Kjøbstæderne ønske, at denne Lov maa komme ud; vel veed jeg, at det almindelige Ønske er, at der gives en fuldstændig Lov om Næringsfattens Ophævelse, og det maa man jo ansee for en billig Forbring fra Kjøbstædernes Side, nu da Næringsloven træder fuldstændigt i Kraft til 1862, men da denne Sag jo ikke vil blive fuldstændigt ordnet til den Tid, er det et stærkt Ønske hos Mangfoldige, at denne Lov, som ifjor var nærved at vinde Rigsdagens Bisald, nu maatte udkomme, for at der derefter kunde aabnes Communalbestyrelserne i de Kjøbstæder, hvor det fandtes hensigtsmæssigt, Afgang til Næringsfattens Ophævelse. Det blev ifjor oplyst af den daværende Indenrigsminister, at uagtet der er Lovbud for, at der skal lignedes paa Næring i Kjøbstæderne, er der dog 4 Kjøbstæder i Sylland, hvor der hidtil ikke har været lignet Skat paa Næring; det viser altsaa, at der ikke overalt har været følt Trang til dette Skatteobject. Naar Næringsfattens ophører maae Communalbestyrelserne jo have fuldstændig Frihed til at lignede deres Skatter paa Grundtaxt og paa Formue og Leilighed; det er jo i Righed med hvad der er Tilfældet paa Landet, hvor der lignedes paa Hartkorn og paa Formue og Leilighed. Maaskee Noget ville indvende mod Forslaget, at det ikke er af nogen stor Betydning, da man jo maa vente, at et fuldstændigt Forslag snart vil fremkomme fra Regjeringen, som ordner dette Forhold fuldstændigt, men det kunde jo dog maaskee være, at der gik en længere Tid hen, forinden en saadan fuldstændig Lov fremkommer, og jeg troer derfor, at det vil være rigtigt af Rigsdagen at

bibrage til, at en saadan Lov, som dette Forslag sigter til, udkommer, idet det da vil vise sig, hvor stor Trang der er til Næringsfattens Ophævelse. Man maa jo gaae ud fra den Forudsætning, at Communalbestyrelserne selv ere de bedste Dommere i denne Sag; de maae bedst kunne dømmen om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt, at Næringsfattens ophører, og at den Indtægt, Kjøbstæderne derved have havt, lignedes paa anden Maade, og det forekommer mig saaledes billigt og retfærdigt, at man giver en Lov, hvorved en saadan Afgang kan aabnes for de respective Kjøbstæder. Jeg nævnte før, at jeg havde overbeviist mig om, at der var Mangfoldige i Kjøbstæderne, der ønskede denne Lov, og jeg skal dertil føie, at min ærede Medforlagsstiller og jeg ere komne til at indbringe Forslaget netop efter Anmodning af næringsdrivende Kjøbstadborgere. Jeg haaber, at den ærede Indenrigsminister ikke vil have nogen væsentlig Indvending mod Forslaget; det, som ifjor blev indvendt imod det i det andet Thing, var væsentligt for det Første, at det kom saa sildigt til Thinget, at det kun kunde vedtages ved extraordinair Behandling, og for det Andet, at man ventede, at naar Rigsdagen kom sammen iaar, vilde der foreligge et fuldstændigt Forslag fra Regjeringen til dette Forholds Ordning. Da dette nu ikke er skeet, haaber jeg, at den ærede Minister ikke vil modsætte sig Forslaget.

Ordf: Efterat Folkethinget flere Gange har udtalt sig til Gunst for et Lovforslag af det Indhold, som her foreligger, skal jeg ikke udtale mig vidtløftigt om dets Hovedprincip. Det kan jo vist ikke Andet end paa sine Steder være billigt, at der gives Communerne en Frihed til at lade Næringsfattens gaae over paa en anden Skattebranche, forsaavidt som adskillige af de Udgifter, Næringsfattens nu bærer, komme Andre tilgode end dem, der egentlig udrede den; men jeg maa dog i og for sig betvivle, at der vindes en meget retfærdigere Skatteligning derved; thi om end Adskillige ville blive beskattede, der hidtil ved Næringsfattens Paaligning ere gaaede frie, vil der efter min Formening igjen paa flere Steder være Andre, som, naar Næringsfattens bliver ophævet, slippe frie for at svare en tilsvarende Skat.